

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **I. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2009, číslo X, o **plný invalidní důchod**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2009, jímž byla zamítnuta její žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění s odůvodněním, že podle posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 1. 7. 2009 se stala plně invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění od 1. 1. 2008, avšak v rozhodném období před vznikem invalidity, tj. v době od 1. 1. 1998 do 31. 12. 2007 získala pouze 3 roky pojištění.

Žalobkyně s rozhodnutím nesouhlasila, neboť její špatný zdravotní stav trvá několik let, vyšetřována a léčena byla žalobkyně již v roce 2004. Navrhovala proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 7. 12. 2009 uvedla, že posudková komise MPSV v Ostravě uznala žalobkyni plně invalidní k 1. 1. 2008. Podmínkou nároku na plný invalidní důchod byla potřebná doba pojištění (§ 38 zákona č. 155/1995 Sb.). Podle § 40 zákona č. 155/1995 Sb. činí tato doba u pojištěnce nad 28 let 5 roků

z posledních deseti let před vznikem plné invalidity. Jelikož žalobkyně v období 1. 1. 1998 – 31. 12. 2007 nezískala potřebnou dobu pojištění (získala pouze 3 roky), nebyla splněna jedna z podmínek vzniku nároku a žádost o plný invalidní důchod byla v souladu s právní úpravou zamítnuta. S ohledem na uvedené navrhla žalovaná zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 15. 10. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že žalobkyně uplatnila dne 1. 2. 2008 žádost o plný invalidní důchod. Posudkový lékař OSSZ v Karviné dne 5. 3. 2008 shledal, že žalobkyně není částečně invalidní podle ust. § 44 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, ani plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná dne 18. 3. 2008 rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě. Krajský soud nechal ve věci vypracovat posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě posudek, jímž byla žalobkyně uznána plně invalidní od 1. 1. 2008. Krajský soud tedy napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Na základě toho vydala žalovaná nové rozhodnutí, jímž opět zamítla žalobkyni žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, jelikož v rozhodném období před vznikem invalidity (od 1. 1. 1998 do 31. 12. 2007) nezískala potřebnou dobu pojištění.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobkyně a datum vzniku invalidity posoudila dne 30. 4. 2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Posudková komise došla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je porucha s bludy, kterou pro narušení kontroly reality, sociální a pracovní dysfunkci hodnotila jako těžkou. Datum vzniku plné invalidity stanovila komise k datu 1. 1. 2008, jak bylo uvedeno v posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě dne 1. 7. 2009.

K nařízenému ústnímu jednání se žalobkyně bez řádné omluvy nedostavila. Žalovaná navrhovala vzhledem ke skutečnosti, že nebyla prokázána další doba pojištění a s ohledem na posudek posudkové komise zamítnutí žaloby.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2009, z obsahu dávkového spisu žalobkyně, z obsahu posudkového spisu OSSZ Karviná a z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 30. 4. 2010.

Podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb. má pojištěnec nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku plné invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo plně invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Podle § 40 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků.

Podle § 40 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod zjišťuje z období před vznikem plné invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem plné invalidity. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku plné invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o dávku důchodového pojištění podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 30. 4. 2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobkyně a odborným členem posudkové komise byl též lékař – psychiatr. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila, jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Komise dospěla k závěru, že lze procentní pokles soustavné výdělečné činnosti žalobkyně hodnotit v kapitole V, položce 2, písm. c) 70% od 1. 1. 2008.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 30. 4. 2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobkyně vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila.

Z osobního listu důchodového pojištění žalobkyně ze dne 30. 9. 2009 založeného v dávkovém spise žalobkyně bylo zjištěno, že žalobkyně v rozhodném období, tj. od 1. 1. 1998 do 31. 12. 2007 získala pouze 3 roky pojištění a další dobu pojištění neuváděla, ani se o ni nezmiňovala. Žádná jiná doba pojištění také prokázána nebyla.

Jak výše uvedeno, pojištěnec má nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění. Soud došel k závěru, že u žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí byla splněna pouze jedna z těchto podmínek, neboť zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ve výši 70% je vyšší než 66%, avšak podmínka potřebné doby pojištění u žalobkyně splněna nebyla, neboť žalobkyně v řízení neprokázala potřebnou dobu pojištění pro nárok na plný invalidní důchod podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb. a tato doba nevyplyvá ani z jejího dávkového spisu (i vzhledem k závěru posudku posudkové komise, která datum vzniku plné invalidity stanovila na 1. 1. 2008). Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobkyně v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 26.7.2010

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**